

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

**Agenția Națională de
Administrare Fiscală**
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice - Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații 2

Direcția Generală Regională
a Finanțelor Publice - Timișoara

Str. Gh. Lazar nr. 9B
...81, Timișoara
Tel : +0256 499334
Fax :+0256 499332

DECIZIE nr. 2166/17.01.2019

privind soluționarea contestației formulată de dl. X, înregistrată la D.G.R.F.P.
Timișoara sub nr. TMR_DGR .../29.06.2018

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală, cu adresa nr. .../20.06.2018 înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. TMR_DGR .../29.06.2018, asupra contestației formulate de

DI. X

CNP ...

cu domiciliul în ..., Jud. Arad

cu domiciliul ales pentru comunicarea actelor în, jud. Arad, prin av. IB.

Înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad – sub nr. ARG_REG .../15.06.2018 și sub nr. ARG_AIF .../18.06.2018 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. TMR_DGR .../29.06.2018.

Petentul X formulează contestație împotriva Deciziilor de impunere nr. .../08.08.2018, nr. .../08.06.2018, nr. .../08.06.2018 și nr. .../08.06.2018 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală, cu privire la suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe venit.

De asemenea, petentul contestă și Raportul de inspecție fiscală nr. .../08.06.2018.

În raport de data comunicării Deciziilor de impunere contestate emise de Inspecția Fiscală din cadrul A.J.F.P. Arad, respectiv data de06.2018,

contestația a fost depusă în termenul de 45 de zile de la data comunicării deciziei contestate prevăzut de art. 270 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, fiind înregistrată la Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad sub nr. ARG_REG .../15.06.2018.

Referitor la contestația formulată împotriva Raportului de inspecție fiscală parțială nr. .../08.06.2018 emis de către A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală, se reține că raportul de inspecție fiscală reprezintă un act premergător, rezultatele inspecției fiscale, respectiv constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal consemnate în raport fiind valorificate prin emiterea deciziei de impunere, care constituie titlu de creanță și care este actul administrativ fiscal susceptibil a fi contestat în cauză, în conformitate cu prevederile în conformitate cu prevederile art....1 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările, potrivit cărora:

“Rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale se consemnează, în scris, într-un raport de inspecție fiscală, în care se prezintă constatările organului de inspecție fiscală din punctul de vedere faptic și legal și consecințele lor fiscale.

(2) Raportul de inspecție fiscală se întocmește la finalizarea inspecției fiscale și cuprinde toate constatările în legătură cu perioadele și obligațiile fiscale verificate, precum și în legătură cu alte obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă ce au făcut obiectul verificării.(...)

(4) Raportul de inspecție fiscală stă la baza emiterii:

a) deciziei de impunere, pentru diferențe în plus sau în minus de obligații fiscale principale aferente diferențelor de baze de impozitare;

b) deciziei de nemodificare a bazelor de impozitare, dacă nu se constată diferențe ale bazelor de impozitare și respectiv de obligații fiscale principale;

c) deciziei de modificare a bazelor de impozitare dacă se constată diferențe ale bazelor de impozitare, dar fără stabilirea de diferențe de obligații fiscale principale. (...).”

coroborate cu prevederile art.93 alin.(1) și alin.(2) din același act normativ, care stipulează:

“Sfera și actele de stabilire a creanțelor fiscale

(1) Stabilirea creanțelor fiscale reprezintă activitatea de determinare a materiei impozabile, de calculare a bazei de impozitare și a creanțelor fiscale.

(2) Creanțele fiscale se stabilesc astfel:

a) prin declarație de impunere, în condițiile art.95 alin.(4) și art.102 alin.(2);

b) prin decizie de impunere emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

Având în vedere cele precizate mai sus, se reține faptul că raportul de inspecție fiscală este un act premergător emiterii titlului de creanță și nu reprezintă act administrativ fiscal, conform Legii nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, susceptibil de a fi contestat. În această situație, obiectul contestației îl reprezintă Deciziile de impunere nr. .../08.08.2018, nr. .../08.06.2018, nr. .../08.06.2018 și nr. .../08.06.2018 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală.

Din verificarea îndeplinirii condițiilor de procedură reglementate de art. 269 alin. (1) lit.e) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, referitor la calitate procesuală a contestatorului, organul de soluționare a contestației a constatat că, dl. X a formulat contestație prin avocat IB, contestația depusă poartă semnătura dlui. avocat IB și ștampila Cabinetul de avocat IB, iar la dosarul contestației a fost depusă împuternicirea avocațială a d-lui avocat GB și nu a d-lui avocat IB, cel care semnează și ștampilează contestația.

Astfel, în considerarea dispozițiilor art.7 și art.269 din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, coroborate cu pct. 2.1, 2.3 și 3.2 din Ordinul Președintelui ANAF nr. 3741/2015 date pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, și având în vedere că pentru X contestația este formulată de Cabinet de avocat IB, iar contestația nu a fost însoțită de documentul, în original sau în copie legalizată, din care să reiasă calitatea de reprezentant legal al Cabinetului de avocat IB pentru dl. X, cu adresa nr.../03.10.2018, organul competent în soluționarea contestațiilor din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara i-a solicitat contestatorului X, ca în termen de 5 zile de la primirea adresei, să completeze dosarul cauzei cu originalul împuternicirii avocațială sau o copie legalizată a acesteia, adesă confirmată de primire în data de 18.10.2018.

Prin adresa înregistrată înregistrată la DGRFP Timișoara sub nr. .../20.11.2018, dl. X prin av. GB depune la dosarul contestației împuternicirea în original nr. 92/16.06.2018 din care reiese faptul că ambii avocați, atât GB cât și IB au fost împuterniciții în prezenta speță.

Prin urmare, fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației.

I. Prin contestația depusă petentul susține că Organul fiscal nu poate, de la sine putere, să considere și să dispună în consecință că un contract este cu titlu gratuit, atunci când el este cu titlu oneros, că bunaoară pretul este X RON, când în script/instrumentum apare negru pe alb Y RON, că ar

trebui să se înțeleagă aceasta din economia contractului, când colo clauzele contractului spun complet altceva. În lumina art. 1281 NCC, contractul este opozabil terților, care nu pot aduce atingere drepturilor și obligațiilor născute din contract.

Altfel spus, organului fiscal nu-i este permis legalmente a denatura un contract încheiat între doi privați, cu scopul de a le imputa apoi impozite/taxe superioare. Dacă consideră într-adevar ca respectivul contract pe care îl opun părțile este nelegal, simulat s.a.m.d, atunci are la dispoziție calea instanței judecătorești, unde se poate cere instanței să constate nulitatea, caracterul simulat etc.

Un contract odată încheiat este considerat valabil/legal până la proba contrară. Incumbă celui care contestă valabilitatea/legalitatea respectivului contract să facă o atare dovadă. Transarea problemei va putea să fie făcută doar de către o instanță judecătorească în urma investirii sale cu o cerere exact în acest sens. Simpla afirmare din parte fiscoasă ca un contract este nelegal ori simulat nu are nicio putere juridică. Doar instanța poate decide acest lucru, dar nu ex officio, ci strict atunci când este sesizată de către organul fiscal cu o solicitare în consecință.

În lumina celor de mai sus, apare flagrant nelegală stabilirea (ipotetică/virtuală/mecanică) a unui profit de 500 EURO aferentă fiecărei vânzare, odată ce clauzele concrete ale contractelor de vânzare (contracte prezumate valabile până la proba contrară) afirmă complet altceva.

Astfel, petentul consideră că deciziile de impunere (împreună cu raportul de inspecție fiscală) sunt totalmente nelegale, deoarece, *inter alia*, fac abstracție de concretețea contractelor de vânzare cumpărare încheiate.

Două exemple revelatoare:

Achiziționat OC la data de 26.03.2015 cu ... EURO;

Vândut același OC la data de 06.04.2015 cu ... RON (echivalentul a ... EURO la cursul BNR din 06.04.2015 unde 1 EURO = 4.4192 RON).

PROFIT = EURO

Achiziționat V la data de 31.07.2014 cu ... EURO;

Vândut același V la data de 19.08.2014 cu ... RON

PIERDERE= ... EURO

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul AJFP Arad au consemnat următoarele:

Urmare a unor solicitări de informații de la Primăriile din județul Arad, contribuabilul a fost selectat pentru efectuarea unei inspecții fiscale ca urmare a unei analize de risc efectuate pe baza situațiilor transmise de către Primaria Comunei S, jud. Arad, prin adresa cu nr. .../....11.2017 și înregistrată la Activitatea de inspecție Fiscală Arad cu nr. .../16.11.2017.

Din analiza situației transmise contribuabilul figura, în perioada fiscală 01.01.20... - 31.12.2017 cu un număr de ...autoturisme înstrăinate către diferiți clienți persoane fizice .

Se constată că contribuabilul a realizat venituri din activitatea de vânzări autoturisme second hand, înregistrând venituri din activități nedeclarate organelor fiscale.

Din solicitarea de informații transmisă de către Primaria S se constată că la anumite autoturisme din lista transmisă și comercializate de contribuabil, nu se regăsește prețul de vânzare al autoturismului.

Întrucât din documentele puse la dispoziție de contribuabil, organele de inspecție fiscală nu pot determina situația fiscală corectă deoarece acestea sunt incomplete și incorecte din punctul de vedere al organelor de inspecție fiscală, respectiv acestea nu reflectă realitatea tranzacțiilor efectuate în sensul că marja profitului este semnificativ micșorată față de marja profitului practică pe piața în acest domeniu de activitate . Din contractele de vânzare cumpărare puse la dispoziția organelor de control de către contribuabil pentru a justifica valoarea/prețul de achiziție al autoturismelor, respectiv cheltuielile cu achiziția acestora, și valoarea declarată la vânzarea acestora, menționată în solicitarea de informații de către Primaria S, se constată în marea majoritate a cazurilor o marja de profit infimă de 50 - 100 euro / autoturism, în unele cazuri rezultă că acestea au fost înstrăinate chiar cu același preț cu care au fost achiziționate iar în unele cazuri rezultă că au fost înstrăinate cu un preț mai mic decât cel de achiziție.

În acest context organele de inspecție fiscală consideră că nereale și nerelevante documentele puse la dispoziție de către contribuabil pentru a stabili realitatea veniturilor impozabile realizate de către acesta și că se impune estimarea marjei profitului realizat, respectiv prin estimarea unei medii de marje de profit la o valoare de 500 euro / autoturism , la o valoare medie anuală de euro pentru fiecare an de activitate .

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea marjei de profit realizat de contribuabil pentru fiecare autoturism comercializat .

În sensul menționat mai sus din verificările anterioare, cât și din analizarea activității desfășurate de mai mulți contribuabili cu activități similare se constată că marja profitului variază între 300 euro și 800 euro / autoturism în funcție de valoarea brută de vânzare.

În continuare organele de inspecție fiscală au defalcat veniturile realizate de către contribuabil și implicit venitul net impozabil pentru fiecare perioadă fiscală / an fiscal în parte, după cum urmează:

Perioada fiscală / an fiscal : 2014

Număr de tranzacții / vânzări efectuate : ...

Marja de venit realizat / Venit net impozabil realizat :
... x500 euro (curs mediu anual BNR : 4.4446 lei / 1 euro)
... lei

Impozit pe venit stabilit de către inspecția fiscală : ... lei

Perioada fiscală / an fiscal : 2015

Numar de tranzactii / vanzari efectuate : ...

Marja de venit realizat / Venit net impozabil realizat :

... x 500 euro (curs mediu anual BNR : 4.4450 lei / 1 euro) = ...
euro x 4.4450 lei / 1 euro = ... lei

Impozit pe venit stabilit de către inspecția fiscală: ... lei

Perioada fiscală / an fiscal : 2016

Numar de tranzactii / vanzari efectuate : ...

Marja de venit realizat / Venit net impozabil realizat :

... x 500 euro (curs mediu anual BNR : 4.4908 lei / 1 euro) =...
euro x 4.4908 lei / 1 euro = lei

Impozit pe venit stabilit de catre inspectia fiscala : ... lei

Perioada fiscala / an fiscal : 2017

Numar de tranzactii / vanzari efectuate : ...

Marja de venit realizat 1 Venit net impozabil realizat :

... x 500 euro (curs mediu anual BNR : ... lei / 1 euro) = ...
euro x 4.5682 lei / 1 euro = lei

Impozit pe venit stabllit de catre inspectia fiscala : lei

III. Luând în considerare constatările organelor fiscale, motivele prezentate de societatea contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada de impunere, se reț în următoarele:

DI. X CNP ... are domiciliul în ..., Jud. Arad, și domiciliul ales pentru comunicarea actelor în..., jud. Arad, formulează și depune contestația prin av. IB și av. GR.

DGRFP Timișoara este investită să se pronunte cu privire la impozitul pe venit stabilit suplimentar asupra veniturilor impozabile stabilite prin estimare în condițiile în care societatea contestatoare nu prezintă documente din care să rezulte o altă situație de fapt fiscală decât cea stabilită de organele de inspecție fiscală.

În fapt, din verificările efectuate, organele de inspecție fiscală au constatat că petentul a realizat venituri din activitatea de vânzări autoturisme second hand în pietele amenajate pe raza municipiului Arad și prin vânzarea lor de la domiciliu, fiind stabilit în acest sens caracterul de activitate comercială desfășurată de către acesta prin vânzarea unui număr de ...autoturisme, fiind exclus caracterul ocazional al acestor fapte de comerț raportat la acest număr de tranzacții efectuate.

Din contractele de vânzare cumpărare puse la dispoziția organelor de control de către petent, pentru a justifica valoarea/prețul de achiziție al autoturismelor, respectiv cheltuiala cu achiziția acestora, și valoarea declarată la vânzarea acestora, menționată în solicitarea de informații de către Primăria S, organele de inspecție fiscală constată în marea majoritate a cazurilor o marja de profit cuprinsă între 50 - 100 euro / autoturism, în unele cazuri rezultă că acestea au fost înstrăinate chiar cu același pret cu care au fost achiziționate, iar în unele cazuri rezultă că au fost înstrăinate cu un pret mai mic decât cel de achiziție .

Ca și o statistică întocmită de către organele de inspecție fiscală se constată că din totalul de ...autoturisme comercializate, dl. X, declară că:

- ... autoturisme au fost folosite pentru uzul personal al petentului și al familiei sale, dar care au fost comercializate ulterior.

- ... autoturisme la care petentul a înregistrat pierdere (pretul de vânzare este inferior celui de achiziție)

- ... cazuri în care venitul realizat din vânzare a fost 0 (zero) respectiv autoturismele au fost vândute cu același pret ca și cel de achiziție .

- ... cazuri în care venitul net realizat de către contribuabil din vânzarea autoturismelor este cuprins între 50 și 300 euro / autoturism .

- ... cazuri în care venitul net declarat ca fiind realizat începe de la 400 euro / autoturism.

În acest context, organele de inspecție fiscală consideră ca nereale și nerelevante documentele puse la dispoziție de către petent pentru a stabili realitatea veniturilor impozabile realizate de către acesta și că se impune estimarea marjei profitului realizat, respectiv prin estimarea unei medii de marje de profit la o valoare de 500 euro / autoturism, la o valoare medie anuală a euro pentru fiecare an de activitate, menționând că atât din verificările anterioare, cât și din analiza activității desfășurate de mai mulți contribuabili cu activități similare se constată că marja profitului variază între 300 euro și 800 euro / autoturism în funcție de valoarea brută de vânzare .

Prin contestația formulată, petentul solicită anularea deciziilor de impunere întocmite de organele de inspecție fiscală prin care s-au stabilit obligațiile de plată de natura impozitului pe venit în sumă totală de ... lei, pe motivul că acestea au fost stabilite eronat, arătând în susținerea contestației, ca principal argument, faptul că organele fiscale nu ar fi fost îndreptățite să

opteze pentru stabilirea bazelor de impozitare, si implicit a impozitului pe venit, prin metoda estimarii venitului realizat, atâta timp cât contribuabilul a prezentat documente pe baza cărora ar fii putut fi determinat venitul net impozabil realizat de către acesta.

În drept, prin Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu mofificările și completările ulterioare, în viguare până la data de 01.01.2016, se arată:

“ART. ...- Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt urmatoarele:

a) venituri din activitati independente, definite conform art. 46;

ART. 46 - Definirea veniturilor din activitati, independente

(1) Veniturile din activitati independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activitati adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de cornert ale contribuabililor, din prestari de servicii, altele decat cele prevazute la alin.

(3), precum și din practicarea unei meserii.”

Începând cu data de 01.01.2016, prin Legea nr. 227/2015, privind Codul Fiscal cu modificările și completările ulterioare, se arată că:

“ART. 61 - Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit

Categoriile de venituri supuse impozitului pe venit, potrivit prevederilor prezentului titlu, sunt urmatoarele:

a) venituri din activitati independente, definite conform art. 67 ;

ART. 67 - Definirea veniturilor din activitati independente

(1) Veniturile din activitati independente cuprind veniturile din activitati de productie, comert, prestari de servicii, veniturile din profesii liberale și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate In mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.”

Referitor la rolul activ și dreptul de apreciere al organului fiscal, Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, prevede următoarele:

“ART. 6 - Exercițarea dreptului de apreciere

(1) Organul fiscal este îndreptățit să aprecieze, în limitele atribuțiilor și competențelor ce îi revin, relevanța stărilor de fapt fiscale prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege și să adopte soluția întemeiată pe prevederile legale, precum și pe constatări complete asupra tuturor împrejurărilor edificatoare în cauză raportat la momentul luării unei decizii.(...)

ART. 7 - Rolul activ și alte reguli de conduită pentru organul fiscal

(3) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare

pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului/plătitorului. În analiza efectuată, organul fiscal este obligat să identifice și să ia în considerare toate circumstanțele edificatoare fiecărui caz în parte..”

De asemenea în conformitate cu art. 118 alin.(5) din același act normativ:

“ART. 118 - Reguli privind inspecția fiscală

(5) Inspecția fiscală are în vedere examinarea tuturor stărilor de fapt și raporturile juridice care sunt relevante pentru impozitare sau verificarea modului de respectare a altor obligații prevăzute de legislația fiscală și contabilă.”

În ceea ce privește stabilirea prin estimare a bazei de impunere aceasta își află sediul materiei în dispozițiile art.106 din Codul de procedură fiscală, unde se precizează:

“Stabilirea bazei de impozitare prin estimare

ART. 106 - Dreptul organului fiscal de a stabili baza de impozitare prin estimare

(1) Organul fiscal stabilește baza de impozitare și creanța fiscală aferentă, prin estimarea rezonabilă a bazei de impozitare, folosind orice probă și mijloc de probă prevăzute de lege, ori de câte ori acesta nu poate determina situația fiscală corectă.

(2) Stabilirea prin estimare a bazei de impozitare se efectuează în situații cum ar fi:

a) în situația prevăzută la art. 107 alin. (1) - (4);

b) în situația în care organul fiscal nu poate determina situația fiscală corectă și constată că evidențele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul controlului fiscal sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există ori nu sunt puse la dispoziția organelor fiscale.

(3) În situațiile în care, potrivit legii, organul fiscal este îndreptățit să stabilească prin estimare bazele de impozitare, acesta identifică acele elemente care sunt cele mai apropiate situației de fapt fiscale. Organul fiscal are obligația menționării în actul de impunere a motivelor de fapt și a temeiului de drept care au determinat folosirea estimării, precum și a criteriilor de estimare.

(4) În cazul creanțelor fiscale administrate de organul fiscal central și în scopul stabilirii prin estimare a bazei de impozitare, organul fiscal poate folosi metode de stabilire prin estimare a bazelor de impozitare, aprobate prin ordin al președintelui A.N.A.F.

(5) Cuantumul creanțelor fiscale rezultate din aplicarea prevederilor prezentului articol sunt stabilite sub rezerva verificării ulterioare, cu excepția celor stabilite în cadrul unei inspecții fiscale.”

Așadar, estimarea bazelor de impunere se face în situațiile în care organele de inspecție fiscală constată că evidentele contabile sau fiscale ori declarațiile fiscale sau documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției sunt incorecte, incomplete, precum și în situația în care acestea nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

Conform prevederilor O.M.F.P. nr. 3.389 din 3 noiembrie 2011 privind stabilirea prin estimare a bazei de impunere, :

“ART. 1

(1) Stabilirea prin estimare a bazei de impunere pentru impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat al statului se efectuează de organele de inspecție fiscală în situații cum ar fi:

- documentele și informațiile prezentate în cursul inspecției fiscale sunt incorecte sau incomplete;

- documentele și informațiile solicitate nu există sau nu sunt puse la dispoziția organelor de inspecție fiscală.

ART. 2

În scopul stabilirii prin estimare a bazei de impunere, organele de inspecție fiscală pot folosi următoarele metode:

a) metoda sursei și cheltuiii fondurilor;

b) metoda fluxurilor de trezorerie;

c) metoda marjei;

d) metoda produsului/serviciului și volumului;

e) metoda patrimoniului net.

ART. 3

Selectarea metodelor de stabilire prin estimarea bazelor de impunere se va face în funcție de situația identificată la contribuabil, sursele de informații, înscrisurile identificate și de complexitatea activității verificate.

1.3. Metoda marjei

Metoda marjei se bazează pe faptul că activitățile desfășurate într-un domeniu au elemente comune care caracterizează activitatea atât din punct de vedere tehnic, cât și din punct de vedere financiar.

Metoda constă în estimarea venitului unui contribuabil pentru determinarea obligației fiscale, pe baza utilizării unor elemente considerate tipice, exprimate în procente sau proporții, pentru activitatea desfășurată de acesta.

Aceasta constă în analiza vânzărilor și/sau a costului vânzărilor unui contribuabil și aplicarea unui procent corespunzător de marjă, pentru a obține venitul impozabil.

Veniturile realizate și costul vânzărilor pot fi stabilite pornind de la anumite elemente de venit și/sau cheltuieli cunoscute care vor fi

ajustate/ponderate, folosind procente sau proporții caracteristice pentru activitatea desfășurată.

Procentele ori proporțiile pot fi determinate din datele cunoscute la contribuabilul verificat sau obținute de la alte entități cu activități similare ori de la instituții care calculează și publică astfel de procente și/sau proporții.

Metoda marjei poate furniza indicii despre abateri ale procentelor sau ale proporțiilor determinate pentru activitatea desfășurată, față de o medie a procentelor sau a proporțiilor stabilite la nivelul unui domeniu de activitate analizat.

Veniturile suplimentare se ajustează cu elemente de venit neimpozabil și cheltuieli nedeductibile, în vederea estimării bazei impozabile și a stabilirii obligației fiscale.”

Conform prevederilor legale citate mai sus, se reține că pentru estimarea unei baze de impunere organele de inspecție fiscală trebuie să aibă în vedere elementele mai apropiate situației de fapt fiscale, luând în considerare informațiile referitoare la activitatea din perioada verificată și documentele existente care sunt relevante pentru impunere și că estimarea se efectuează în situațiile prevăzute de lege, folosindu-se una dintre metodele stabilite de legiuitor pentru această estimare.

În cazul ce face obiectul prezentei contestații s-a reținut că organele de inspecție fiscală au procedat la estimarea marjei profitului realizat în ceea ce privește veniturile impozabile, pe considerentul că, în marea majoritate a cazurilor petentul declară o marja de profit infima de 50 - 100 euro/autoturism, în unele cazuri că acestea au fost înstrăinate chiar cu același pret cu care au fost achiziționate, iar în unele cazuri că au fost înstrăinate cu un pret mai mic decât cel de achiziție, în condițiile în care din analiza activității desfășurate de mai mulți contribuabili cu activități similare organele de inspecție fiscală constată că marja profitului variază între 300 euro - 800 euro / autoturism.

Totodată, organele fiscale au procedat la estimarea venitului impozabil al petentului pornind și de la premisa ca reclamantul ar fi trebuit să conducă evidența contabilă a activității desfășurate, iar operațiunile să fie înregistrate în evidența contabilă pe baza de documente justificative, fapt ce nu s-a întâmplat.

Astfel, reglementările legale au ca obiectiv determinarea bazei de impozitare celei mai apropiate de contravaloarea efectiv încasată de persoana impozabilă în cazurile în care nu este posibil să se obțină date obiective referitoare la datele operațiunilor impozabile, la destinatarii acestora, precum și la veniturile impozabile ale persoanei impozabile din cauza comportamentului fraudulos al acesteia și în special din cauza neîndeplinirii de către aceasta a obligației de a ține o contabilitate adecvată, care să permită instituțiilor naționale competente să restabilească situația în

funcție de informațiile de care dispun, ținând seama de toate circumstanțele individuale.

În lipsa din patrimoniul unei persoane impozabile a autovehiculelor care au fost achiziționate și în lipsa înregistrării în contabilitatea persoanei impozabile respective a tuturor documentelor fiscale aferente acestora, administrația fiscală poate prezuma că persoana impozabilă în cauză a vândut ulterior autovehiculele respective unor terți și poate stabili baza de impozitare pentru vânzarea acestora în funcție de elementele de fapt de care dispune.

Deși petentul afirmă că a prezentat documente pe baza cărora ar fi putut fi determinat venitul net impozabil realizat de către acesta, aceasta informație nu poate avea un caracter justificativ cert, în lipsa anexării la contestația depusă a unor documente prin care să se probeze cele afirmate, susținerea contestației bazându-se pe considerente pur teoretice.

Față de cele prezentate și în temeiul art.279 alin.(1) din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare, conform cărora „(1) Prin decizie contestația poate fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă” coroborate cu prevederilor pct.11.1 lit.a) din OPANAF nr.3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr.207/2015 privind Codul de procedură fiscală, care prevăd:

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”, se va respinge ca neîntemeiată contestația, pentru suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe venit.

Pentru considerentele ce preced și în temeiul Legii nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E :

- *Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de Cabinetul de avocat IB pentru dl. X, împotriva Deciziilor de impunere nr. .../08.08.2018, nr. .../08.06.2018, nr. .../08.06.2018 și nr. .../08.06.2018 privind impozitul pe venit și contribuțiile sociale aferente diferențelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecțiilor fiscale la persoane fizice, emise de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspecție Fiscală, cu privire la suma totală de ... lei, reprezentând impozit pe venit.*

- prezenta decizie se comunică la
- dl. X
- A.J.F.P. Arad - Inspecție Fiscală, cu respectarea pct.
7.6 din OPANAF nr. 3741/2015.

Decizia este definitiva în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

...